

ԵՐԱԽԱՅԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԶՈՂԵՐԻՆ

Դեռ երախայ —

Աշխարհ՝ դեռ երախայի հէքեաթ, —

Իմ փոքրիկ ափերից՝ հողն էր փախչում.

Երազներ:

Լոյս գիշերներ...

Լուսինը՝ ինձ էր կանչում,

Բայց և միշտ, Լուսինը՝ ինձ անցնում էր,

Միշտ:

— Երախայի՝ աշխարհ—Հէքեաթ:

Էլի մի երազ. —

Փողոցի հողով՝ աշտարակներ էի բարձրացնում,

Ու բարձրանում

Մինչեւ Լուսինը,

Որ էլ ման գայինք միասին...

— Մի ամպ ինձ գրկեց —

Դեռ երախայ:

* *

Դեռ պատանի —

Աշխարհ՝ դեռ պատանու հէքեաթ, —

Հողերի՝ թեւ էին կապել իմ ստներին,

Դէպ ի անյայտ աւիւն ու տենչ.

Յոյզեր:

Յոյս գիշերներ...

Մի կարօտ՝ ինձ էր կանչում,

Բայց և միշտ, կարօտը՝ ինձ անցնում էր,

Միշտ:

Էլի մի կարօտ. —

Հողերի հետ, արտերում, ես եղէզ էի փնտռում,

Եղէզից եղէզ՝ շունչս արցունք էր դառնում...

Որ էլ մի երգ ունենար իմ սէրը:

— Մի խուրճ ցորեն ինձ գրկեց —

Դեռ պատանի:

* *

Դեռ չափահաս —

Աշխարհ՝ դեռ չափահասի հէքեաթ, —

Անբեւեռ մի կեանք է գլուում, իմ հոգում,

Հաւասար բութեան.

Արեւն ինձ ընկեր:

Յուզումներ:

Խենդ գիշերներ...

Մի կեանք ինձ էր կանչում,

Բայց և միշտ, կեանքը՝ ինձ անցնում էր,

Միշտ:

— Չափահասի՝ աշխարհ—Հէքեաթ:

Էլի մի կեանք. —

Թղթէ մի նաւակ ես բաց թողի կեանքի. ծովում,

Ո՛րքան հաւատք՝ նաւակին,

Ո՛րքան սէր՝ կեանքին, —

Որ էլ ինձ համար չլինէր Հորիզոն:

— Մի ալիք ինձ գրկեց —

Դեռ չափահաս:

* *

Դեռ երիտասարդ —

Աշխարհ՝ դեռ երիտասարդի հէքեաթ, —

Սէւ ու սուգ ամպեր՝ ուսերիս են կառչել,

Գիշերով եմ անցնում:

Ի՞նչպէս յայտնել, երբ որոտումն է կողօխս,

Ի՞նչպէս լուսանալ, երբ կայծակն է ինձ բակ,

Passion ներ:

Հոգեվալդ գիշերներ...

Մի մահ՝ ինձ է կանչում,

Բայց և միշտ, Մահը ինձ անցնում է,

Միշտ:

— Երիտասարդի՝ աշխարհ—Հէքեաթ:

Էլի մի մահ. —

Աշխարհում ման եկայ խորանից խորան,

Հայեացքներիս՝ սրտից սիրտ խորացան,

Լոյս էի փնտռում, — ոսկու փայլը տեսայ միայն:

Ես ինձ դարձիս, իմ մէջ վառեց մի նշույլ—լոյս.

Համբուրեցի...

— Խաւարն ինձ գրկեց —

Դեռ երիտասարդ:

Complex d'leare

Յ. ԱՅԵՄԵԱՆ